

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse čast. p. n. naročnike, ki naročnine še neso poravnali, opozarjamo, da to storé takoj, ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

V Ljubljani 6. marca.

Važen govor je bil govor marquisa de Breteuila v francoskej zbornici, kar se tiče sedanjega političnega položaja. Marquis je monarhist in je nedavno bil obiskal ruskega carja, Rekel je, da hoče govoriti o tripelijanci, ki je gotovo dovolj važna, da se tudi pojasni s francoskega stališča. Kadar gre za francoske koristi nasproti inozencem, nismo niti republikanci, niti monarhisti, temveč Francozi. V vseh parlamentih se bolj bavijo z vnanjo politiko, kot v francoskem. Politika tripelalijance je gotovo miroljubna, četudi se je objavila nemško-avstrijska pogodba, kajti k temu jo sili baš slabost tripelalijance same. Sile zavezanih vlastij neso večje, nego sile nezavisnih. To je važno za evropsko ravnotežje in dobro jamstvo miru. Bismarck išče zaveznikov, da se izogne vojni in more zapovedovati Evropi. Boji se tudi, da vojna izbruhne proti njegovi volji in v tem slučaju naj Avstrija napade Ruse in Italijo Francoze. Ta zveza pa za Avstrijo in Italijo ni ravno ugodna. Italija se boji za svoja obrežja, ko bi se s Francijo zamotala v vojno, a Bismarck jo je s tem pridobil, da jo je slepil, da Anglija pristopi k tripelalijanci. Poslednja se pa že delj časa dosti ne briga za kontinentalne zadeve. Če se Bismarck veliko zanaša na zaveznice, govornik ne ve, a vsekako Nemčija hiti s pomnoževanjem vojske. Bismarcka tare skrb, da bi brez njega se morda sklenil mir, ko bi Rusi otepli Avstrijo ter bi on ne dobil nikacih koncesij. Ne ve se tudi, če je Avstrija res popolnem pozabila, da jo je Rusija pripravila ob prvenstvo v Nemčiji. Italija nema nobenega interesa s kom bojevati se. Pridobiti nema kaj, pač pa zgubiti. Sicer se pa Crispija politika javaljne ujema z narodnim mišljenjem. — Bismarckova diplomatska spretnost je dosedaj odvrčala vojno. Ko bi Nemčija se trdno zanašala na pomoč svojih zaveznic, bi se pač tako ne oboroževala. Posebno si Bismarck prizadeva, da bi pridobil Anglijo za tripelalijanco, kajti od tega je zavisna pomoč Italije. Salisbury sam bi že bil v tem oziru se udal Bismarckovi želji, pa je spo-

znal, da bi njegova stranka s tem ne bila zadovoljna. Anglija se bolj briga za azijske zadeve, nego za evropski kontinent. Angleži bi radi pustili carju, da njegove vojske prideró do Sredozemskega morja, da bi le Rusi ne prodirali proti Afganistanu. Angležem bi torej bolj ugajala zveza z Rusijo nego pridruženje tripelalijanci. Nemčija bi torej prav lahko prišla sama mej Ruse in Francoze. Bismarck sicer upa, da bi Nemci oboje zmagali, a vender ne mara postavljati države v nevarnost. Nemčija ni tako zadovoljna s tripelalijanco, kakor se kaže, kajti ta zveza je slabo nadomestilo za rusko prijateljstvo. Nemčija pa še iz drugih uzrokov ne želi vojne. Cesar je star, cesarjevič nevarno bolen. Nasprotniki Francije gotovo kaj nemirno gledajo, da se Rusija oborožuje. Francozi so carju Aleksandru II. še izza 1875. leta hvaležnost dolžni in res jako simpatujó zanj. Bismarck se je že večkrat pokesal, da ni pobil Francije, dokler ni bila stopila Rusija iz trocarske zveze. Sedaj to ni več mogoče. Pa ne zaradi tega, da bi se Nemčija ne mogla več zvezati z Rusi, ampak zategadel, ker so Rusi spoznali, da jim je mogočna Francija potrebna, da sili Nemčijo k prijenljivosti v orientalnih zadevah. Že 150 let sem se Rusija nikdar ni odrekla svojemu teženju po Carigradu. Dolgo se je mislilo, da bi bila potem Rusija premogočna in so se jej zategadel upirali. A sedaj so stvari ob Sredozemskem morji drugačne. Italija, Francija in Anglija postale so močne pomorske sile. Sueška ožina je prekopana in noben narod se sedaj ne bode bojeval za sultanovo eksistenco. — Bismarck je razrušil ravnotežje na kontinentu in je torej odgovoren za strašna oboroževanja. Zabraniti pa ne more, da Anglija misli na svoja azijska posestva, da Rusija ostane nepredrljiva in da so Francozi velik narod. Tri nezavisne velesile, ki se lahko kedaj združijo proti tripelalijanci, ker imajo skupne koristi. Govornik misli, da bi se ta zveza lažje uresničila, da Francija ni republika. Monarhi nemajo zaupanja v demokracijo. A tudi ti predsodki dajo se premagati, če se bode republika držala zmernosti. Potem je govornik grajal notranjo politiko, katerej manka stalnosti in poudarjal, da je od dobre notranje politike zavisna dobra vnanja politika. Govornik priporoča, da bi se pri vsakej premembi ministerstva ne menjala tudi vojni in pomorski minister. Francoski zbornici pri-

poroča, da naj kaže toliko patrijotizma, kakor nemški državni zbor. Bismarck hoče Francijo osamiti in Francozom je treba gledati, da se mu to ne posreči. Francozi morajo želeli, da car ostane v sedanjem položaju, v kojem on odločuje o miru in vojni. Porabiti moramo vsako priložnost, da pokažemo svoje simpatije, ki pa ne smejo biti pretirane demonstracije. Anglijo naj skuša Francija pridobiti s tem, da jej dovoli koncesije v Egiptu. Če bode Italija videla, da jej od Francije ne preti nevarnost, se jej bode tudi približala. Z umno politiko utegne Francija zbrati okrog sebe vse nezavisne vlasti. Ko so se pa v zbornici čuli klici: „Kaj pa z Alzacijo in Loreno“, je opomnil, da treba čakati in pripravljati se. Veliki zavojevatelji in veliki ministri ne bodo vedno živeli. Ostanimo velik narod, ki želi miru, a se vojne ne boji; izjavimo, da Francija ne želi vojne, ampak hoče s častjo in dostojnostjo živeti v miru.

Prisilno zavarovanje.

(Dalje.)

Gospod predlagatelj pravi dalje, da bi prisilna deželna zavarovalnica „tudi v drugih ozirih blagodejno uplivala na gospodarstveni in npravni razvoj našega prebivalstva“ ter v podkrepljenje prve trditve navaja, da bi se ojačil hipotekarni kredit, če se upnikom, kateri so objavili svoje hipoteke ter pri objavljenji plačali dotične pristojbine za vse slučaje, tudi pri požarih prouzročenih po zločinu in lastnej krivdi, varujejo njih pravice do odškodnine v polnem obsegu. — S tem ojačevanjem hipotekarnega kredita prišel je g. prof. Šuklje pač prepozno, kajti take obveze prevzemajo — kakor se je lahko poučiti pri vsakej hranilnici — privatne zavarovalnice nasproti hipotekarnim upnikom že od davna. Da, oné storé še več; porok so namreč za odškodnine tudi v onih slučajih, če zavarovani dolžnik premije in pristojbin še plačal ni.

In kakošen bi bil blagodejni upliv na npravni razvoj? „Naglašal sem“ — pravi gospod predlagatelj — „da zavarovalna svota nikoli ne bi smela presegati visokosti škode, (sodim, da je hotel s tem izraziti, da bi zavarovalna svota ne smela nikoli presegati prave vrednosti, kajti, ko bi ne smela presegati visokosti škode, tedaj bi bilo s tem izrečeno, da niso dopuščeni parcialni požari, temveč

LISTEK.

Četrť ure pri dr. Holubu.

Ko se je raznesel glas, da pride tudi v našo stolico slavní afriški potovalec g. dr. Holub, razveselili smo se gotovo vsi, ne samo radi tega, da bomo gledali svojega pobratima od obličja do obličja; ne radi tega, da bomo videli i njegovo pogumno in srčno sopogo, ampak radi tega smo se razveselili, da izkažemo s svojim obiskom predavanja njegovega čast učenjaku, živečemu in žrtvujočemu se znanosti. Toda, kako osupnili smo, izvedevši, da so se nekateri nemški gospodje skrili za krila nekaterih nemških Ljubljanskih dam od nemškega „Schulvereina“ ter v njih imenu povabili dr. Holuba v Ljubljano, da predava na korist „Schulvereinu“. Sicer so spoznali še v zadnjem času, da dr. Holub ne ustreza takim pozivom in da se i Slovenci ne bi mogli udeležiti predavanja, namenjenega v korist „Schulvereinu“, in so namesto tega izjavili, da dr. Holub ne bode predaval v korist „Schulvereinu“,

nego v kak drugačen dobrodelen namen. S to izjavo bili bi zadovoljni i Slovenci in kupovati so jeli ustopnice za včerašnje predavanje. Ali kakor grom iz vedrega neba, morda iz namena, da se nekaj stori za ubogo Ljubljansko Nemštvo, neso se Nemci držali danega obeta, ampak so še le včeraj, ko so Slovenci že kupili ustopnice, razglasili, da bode dr. Holub predaval v korist kranjskega „Schulpfenniga“, in Slovenci so prišli z dežja pod kap. Dr. Holub je torej včeraj predaval, ker ne pozna naših razmer; dohodek predavanja bode se porabil „mit besonderer Berücksichtigung der deutschen Schulen“, kar znači pri nas ravno toliko, da se bode denar porabil za ponemčevanje in specijalno nemške namene.

V takem položaju jeli so misliti mnogi nas na to, da dr. Holub priredi koj drugi dan še jedno predavanje, katerega bi se mogli udeležiti tudi narodni krogi. Kos te častne naloge doletel je tudi mene, ter sem v ta namen imel obiskati dr. Holuba. G. dr. Holub imel se je pripeljati z Dunajskim kurirjem ob šestih zvečer in jaz sem tedaj šel in ga obiskal.

Dr. Holub je mož močne postave, kakeršne je vsakemu potreba, kdor ima opraviti z afriškimi divjaki in kdor dela na dan 16 ur. Izrazim mu iz narodnih krogov želje in pogovor se je zasukal o njegovih podjetjih. Pripovedal je, kako teško ostavlja Dunaj, ker za bodoče leto 1889., pripravlja razstavo. Rekel je, da mora zvečine vse sam delati in nadzorovati, ker se ne more na nikogar zanašati, da ga bode vsa razstava stala čez 100.000 gold. Naravno je torej, da mora mož mnogo predavati, mnogo pisati za svojega založnika. Dr. Holub je tudi prišel v Ljubljano samo v ta namen, a ne morda radi tega, da pospešuje kakšne politične težnje. Izjavil je, da ne pozna naših razmer in da je šele iz časnikov zvedel, da so ga Ljubljanski Nemci povabili v imenu „Schulverein“-a in da je koj na to izpovedal, da ne more predavati v ta namen. Kaj se je potem godilo, tega ni mogel vedeti on. Ali bodi to, kakor drago, dr. Holub je prišel, in ko je bil že tukaj, moral je tudi predavati. Slovenci, kakor bi ga bili radi slišali, neso mogli obiskati predavanja, in ti Slovenci so velika večina prebivalstva Ljubljanskega. Vender pa se Slovencem

da mora vsako poslopje, ako že goreti začne, pogoreti do tal) — „provzročene na zavarovanem objektu“. Od tega obeta si prenehanje špekulativnih požarov. Na to mu moram odgovoriti, da v tem oziru previdne privatne zavarovalnice storé vse, kar je v njihovej moči. Predno namreč sprejmo kako poslopje v zavarovanje, preračunijo po meri in drugem popisu istega vrednost njegovo in če je bilo predloženo za previsok znesek, znižajo ga. Pa vender špekulativnih požarov niso odpravile, kakor jih tudi ne bi odpravila deželna prisilna zavarovalnica, kajti nastanejo večkrat okoliščnosti, da se zavarovancu — ako že ima tak hudoben namen — izplača zapaliti svoja poslopja tudi, če so zavarovana za nižjo vrednost, kakor jo reprezentujejo. Jaz si celo nasprotno drznem trditi, da bi deželna prisilna zavarovalnica še le vzbudila špekulativno požiganje, kajti ona bi bila prisiljena sprejeti v zavarovanje vsa poslopja, tedaj tudi taka, katerih privatne zavarovalnice ne sprejemajo. So ljudje, katere njihovi lastni sosede hodijo objavljati zavarovalnicam, kot nezanesljive in prosit, da se ne vsprejmo v zavarovanje. Take torej od požigalstva zadržuje le zavest, da potem nimajo pričakovati odškodnine; pri deželnej prisilnej zavarovalnici pa bi to se vé da odpadlo in špekulativnemu požiganju bila bi odprta vrata na stežaj. Sicer pa naglašam zopet, da bi precejšnje poslopjé, ako bi se imela deželna prisilna zavarovalnica urediti po nazorih gospoda profesorja Šukljeta, postalo veliko pogostejše in s tem izpodbuja k špekulativnim požarom veliko intenzivnejša, ko doslej. Ali bi požiganje iz osvete res zmanjšalo se, ko bi vsakdo bil zavarovan, o tem ne bom obširneje govoril; le na to opozarjam, da se taki zločini — ki so, hvala Bogu! pri nas jako redki — godé tudi na taci poslopjih, o katerih se požigalec s tablice nad hišnimi vrati lahko prepriča, da so zavarovane. Požigalec iz osvete ne kalkulje namreč mnogo, koliko gnotne škode bode prouzročil svojemu bližnjemu, do katerega kuha srd v srci; on se zadovoljuje s tem, da ga spravi v nesrečo, pa naj bode že to s strahom, zadregami zaradi stanovanja ali na kak drug način, pred vsem pa, da si ohladi svojo jezo.

Da bi deželnej zavarovalnici na ljubo občine izpolnjevale boljše strogo določbe stavbenega reda, o tem je pač opravičen dvom. Občinski predstojniki — naj si imajo še tako dobro voljo — ne morejo storiti toliko, kakor misli gospod predlagatelj. Pomisliti je namreč treba, da so oni mnogokrat in v marsičem odvisni od svojih soobčinarjev in da zaradi tega ne morejo ž njimi ravnati birokratski strogo. Zaradi tistih par krajcarjev, katere bi si občinski predstojnik in katere bi si morebiti tudi drugi občinarji prihranili, ko bi se poslopja postavljala strogo predpisom stavbenega reda primerno, ne bode se hotel občinski predstojnik pričkat z občinarjem in delati si ga morebiti zaradi tega sovražnika. Komur je do tega, da si pri zavarovalnici kaj prihrani, doseže pa to v polnej meri pri vsakej privatnej zavarovalnici; kajti tu se one naprave v poslopjih, katere omejuje nevarnost ognja, ne jemlje v poštev celoti, temveč lastniku samemu, kar mu pri zavarovalnici prinaša neprimerno večji dobiček.

ni treba odpovedati za vselej temu užitku, ker je dr. Holub obečal, da še ta mesec pojde predavati v Trst in da se o tej priliki lahko ustavi v Ljubljani. No, tako bode vse poravnano, in mi se trdno nadejamo, da tedaj ne zamudé narodni krogi te prilike; tem manj ne, ker bode s predavanjem spojen kak dobrodelel namen.

V ostalem bi se še radi kaj pomenili, toda to je bilo za zdaj nemogoče, kajti dr. Holub ni se mogel nikakor pomuditi dlje časa ali vsaj pol dne v Ljubljani. O polnoči se je imel že vrniti na Dunaj, in to je tedaj glavni vzrok, zakaj dr. Holub ne more nikakor danes predavati.

Marsikdo bode vprašal, kako je to, da ne poročam nič o soprogi dr. Holuba. Žal, da ne morem poročati nič, kakor tisti ne, ki je bil v Rimu, a ni videl papeža. Kakor sem rekel, bilo je le malo časa, ki pa ga je srčna afriška potovalka morala porabiti za svojo toaleto, in tako ni bilo mogoče, da bi nam jo predstavil nje soprog, kakor je sam želel, in zato sva z drugom ostavila srčnemu „Dunajskemu detetu“ udane poklone, upajoč na srečno in veselo svidenje pri prihodnjem predavanju v Ljubljani.

Jugović.

Neistinita je trditev, da se gasilna društva „navzlic svoje izredne važnosti prav slabo podpirajo“. Poznam zavarovalnico — in gospod profesor Šuklje jo pozna tudi — katera je jedino v Ljubljansko okolico dala tri brizgalnice po 500 gld. vredne in katera še nikdar ni opustila kakemu gasilnemu društvu dati primerne podpore, kedarkoli je s svojim delovanjem pripomoglo, da se je rešilo kako poslopje, ki je bilo zavarovano pri njej. Tako ravna tudi ostale zavarovalnice. Kako bi deželna prisilna zavarovalnica mogla storiti za gasilna društva več, ko bi jej vender mogla biti glavna naloga skrbeti posamičnim členom za prihranke zavarovalnine, ni umevno. Deželni zbor, kateri je s postavo o dvopercntnem gasilnem donesku obdačil skrbne gospodarje, ki zavarujejo svoja poslopja, na korist malomarnežem, katerim je zavarovanje deveta briga, naj bi raje pritegnil te k izdatnemu podpiranju gasilnih društev. Vsaj ravno onim, ki se ne zavarujejo, najboljše prav prihaja gasilna organizacija.

Politična eksekucija je po mnenju gospoda profesorja tudi prednost, katero bi imela deželna prisilna zavarovalnica. Ta prednost pa bi prav za prav ne bila prednost, kajti imajo jo že mnoge sedaj poslujoče vzajemne zavarovalnice in mej temi na primer pri nas zelo razširjena „Graška vzajemna zavarovalnica“. In vender se je ti zavodi praviloma ne poslužujejo, temveč iščejo raje realizacije svojih tirjatev rednim sodnijskim potom. Zakaj, označil sem že prej nekoliko. Politično eksekucijo izvesti ima po nalogu okrajnega glavarstva občinsko predstojništvo; to pa je v najredkejših slučajih voljno zaradi dobrega mnenja zavarovalničnega skaziti si prijateljske odnose s občinarjem, ki je zaostal s plačilom premije. — Da o priliki, ko govori o političnej eksekuciji, sodi nemilostno gospod profesor o zavarovalnih agentih, ki si prizadevajo pridobiti posestnike za zavarovanje, to mu sicer prav dobro spada v košaro; a glede na predlog, kateri utemeljuje in zagovarja, je to vsekakor nelogično. Ako je pri nas zavarovanje res tako malo razširjeno, da je potreba ljudi siliti k temu, tedaj bi moral gospod profesor pač še hvaležen biti onim, ki se doslej trudijo, da dokažejo kmetiškim posestnikom koristi in potrebo istega, ne pa šteti jim tega v greh. Trditi, da marsikateremu gospodarju, kateremu je v hišo prišel agent, nagovarjat ga, da se zavaruje, ni znano, kacega pomena je njegov podpis ali njegov križ na dotičnej „polici“ (gospod profesor misli tu gotovo pristopno oglasilo, kajti police podpisujejo le zavarovalnice) je vsekakor smela. Za Boga! kaj bode še le, ako mu deželna zavarovalnica pošlje tožbo ali rubežen; zavarovalnica, h katerej ni pristopil na prigovarjanje agentovo podpisavši ali podkrižavši se, temveč pri katerej so ga zavarovali po sili. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 6. marca.

Poslanec Lienbacher, ki ni ni kakor zadovoljen z Liechtensteinovim predlogom, stavl bode v državnen zboru svoj predlog o uvednji konfesi-

jonalne šole. Njegov predlog se ne bode prav nič oziral na želje avtonomistov. Dobil jo zani baje že 21 podpisov.

Vkupni državni budget, kateri se bode predložil delegacijami, bode kmalu sestavljen. Okrog velike noči bode vkupni ministerski svet, ki bode konečno določil proračun. Delegaciji se snideta v maji.

20. t. m. začne v Budimpešti izhajati srbski politični list „Srpski Dnevnik“, ki bode organ srbskih poslancev v ogerskem državnem zboru. Glavni urednik mu bode Štefan Petrovič Vacki, ki je znan časnikar. Zagovarjal bode narodne in cerkvene koristi ogerskih in hrvatskih Srbov, posebno se bode tudi oziral na šolske zadeve.

Vnanje države.

Pri volitvah v Srbiji bili so razni neredi. Volitve v Vranji in Kršumlji so se morale razveljaviti zaradi izgredov. V več krajih bili so krvavi pretepi mej radikalci in liberalci. V Belemgradu sta zmagala radikalna kandidata. Milenković dobil je 981 in Banković pa 975 glasov. Liberalci ostali so v veliki manjšini. Krzmanović dobil je 138 in Angelković 136 glasov. Izid odločili so židje, katerih je kaci 400 glasovalo za vlado. Liberalci so jako nevoljni na Ristića, ki še volit ni šel. Pera Todorović, katerega je kralj tako silil v ministerstvo, je povsod propal, če tudi je silno agitoval. V kmetijskih občinah je več radikalcev jednoglasno voljenih, ker liberalci neso bili postavili svojih kandidatov.

Rusija se nadeja, da bodo Bolgari sami pregnali Koburžana ali se bode sam odpovedal, ko bodo vse velevlasti izjavile, da ga ne priznavajo. Ko bode odstranjen knez, Rusija ne bode poslala v Sofijo komisarja, temveč bode prevzel začasno vladanje metropolit Klement, ki bode tudi vodil volitve. Voljeno sebranje bode poslalo deputacijo v Peterburg, da izjavi carju svoje kesanje. Rusija bode potem naznanila svojega kandidata za bolgarski prestol, katerega bodo Bolgari volili.

Kakor je bilo znano, se je bilo posrečilo vladnim pristašem lani v Ruščuku zatreti ustajo. Letos so bolgarski in tudi nekateri rumunski častniki slavili obletnico tega dogodka. Napivali so bolgarske in rumunske vojski pri slavnostnem obedu. Nam se le čudno zdi, da rumunska vlada dovoljuje svojim častnikom udeleževati se demonstracij, katere utegnejo vzbuditi nevoljo v Rusiji.

Rumunska vlada dala je svojo ostavko. Kralj sicer ostavke še ni vsprejel, a poklical je k sebi predsednika senata Ghiko ter mu je ponudil sestavo novega ministerstva. Ghika se je baje izrazil, da je pripravljen prevzeti sestavo nove vlade ter je že povprašal Bratiana, da bi ustopil v novo ministerstvo, kar je pa slednji odrekel. Kaj je vzrok ostavki ministerstva, ki je sijajno zmagalo pri volitvah in še nedavno dobilo zaupnico v zbornici, ne vemo. Morda je res odstop ministerstva v zvezi z raznimi izneverjenji v vojnej upravi.

Nemški državni zbor bode zboroval do sredi tega meseca. Rešiti mora še vladno predlogo o gradnji strateških železnic na vzhodu. Vlada zahteva v ta namen 20 milijonov mark.

Dopisi.

Z Dunaja 2. marca. [Izv. dop.] Strossmayerjeva zahvala. Akad. društvo „Slovenija“ čestitalo je brzojavno vladiki Strossmayerju prigodom njegove zlate maše in dobilo na to sledeče pismo:

„Slavnomu akademickomu društvu „Sloveniji“ u Beču.

Izporočujem ovšem najtopliju svojo hvala na priposlanoj mi prigodom zlatne moje mise srdačnoj

a tako je prišlo... on me ni razumel... No, in Arina Vlasjevna... Sicer pa je jako dober in razsoden človek.

— Mojega dela pri obedu pač ne bode pojedel? vprašal je Bazarov.

Vasilij Ivanovič se je zasmejal. — Bog ne daj!

— Drugega ne zahtevam! Pripravljen sem, da sedem z vsakim človekom za mizo.

Vasilij Ivanovič popravil je svoj klobuk. — Prepričan sem bil že naprej, rekel je, — da si vzvišen nad vsemi predsodki. Glej tudi jaz — starec šestdeset in dveh let, tudi jaz jih nemam. (Vasilij Ivanovič se ni upal priznati, da je sam želel službe božje... Pobožen ni bil nič manje, nego njegova žena.) Otec Aleksěj pa bi se jako rad s taboj seznanil. Ugajal ti bode, videl boš. Tudi ne kvarta ne slabo, in tudi... a to mej nami rečeno... iz pipe kadi.

— Kaj pač? Po obedu napravili bomo igro jeralaša in jaz ga bom obigral.

— He, he, he! Videli bomo! Ne hvali dneva pred večerom!

— Kaj? Ali znaš morebiti kake umetnije? vprašal je s posebnim naglasom Bazarov.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXI.

(Dalje.)

— Glejte — v mitologijo je zašel! rekel je Bazarov. — Takoj se vidi, da je bil o svojem času dober latinec! Ali nisi dobil sreberne svetinje za neko delo, — a?

— Dijoskuri, Dijoskuri! ponovil je Vasilij Ivanovič.

— Dosta, otec, — ne bode ljubezniv!

— Jedenkrat ni zmeraj, zajeceljal je starec. — Sicer pa vaju, gospoda, nisem poiskal radi tega, da bi vama govoril poklone, temveč prvič, da vama povem, da bomo skoro obedovali, in drugič — hotel sem te izvestiti, Evgenij... Tvoja mati je hotela, da se opravi radi tvojega prihoda služba božja. Ne misli si, da te zovem, da bi bil navzoč pri ti službi božji, kajti končana je že; a otec Aleksěj...

— Pop?

— No dà, duhovnik; on bo pri nas... jedel... Tega nisem pričakoval in tudi ne svetoval...

čestitci, Bog dragi blagoslovio i svakim dobrom obilno nadario slavno društvo, a najpače dao, da „Slovenija“, bude matica, iz koje će izlaziti slovenski sokolovi poput nezaboravnoga Bleiweisa, Tomanca, Prešerna, sve uzor rodoljubi, koji se svoga roda, nigdar zastiditi neče, nego iz sve duše raditi za prosvjeto Slovenaca i za zблиženje jednokrvne braće Slovenaca i Hrvata.

Još jednom topla moja hvala i uvjeravanje, da su mi na srcu jednako kako moji Hrvati, tako i moji Slovenci.

Sa bratskim ljubavi

Vaš

Strossmayer m. p.

U Djakovu dne 25. veljače 1888.

Iz Celja 4. marca. [zv. dop.] Učiteljsko društvo Celjsko je pri svojem zborovanju v 1. marca se jednoglasno izreklo proti Liechtensteinovemu šolskemu predlogu ter slovesno izjavilo, da ono, kakor prej tako tudi v bodoče stoji na stališči državnega šolskega zakona. Ob jednom odpošlje Celjsko učit. društvo do visoke poslaniške zbornice našega državnega zbora peticijo, v kateri se prosi velesl. zbornica naj preko Lichtensteinovega predloga preide na dnevni red.

Učitelji slovenski, stojte hrabro na braniku svojih pravic in interesov! Bodite moški ter varujte svoj ugled. Sapienti sat!

Z Notranjskega 5. marcija. [Izv. dop.] Pretekli četrtek se je ustanovilo v Dolenjem Logatci „društvo učiteljev in šolskih prijateljev za Logaški okraj“, kojega namen bode interese šolstva in učiteljstva pospeševati, milo petje gojiti, in pa prepotrebno sadjarstvo po tukajšnjih krajih razširjevati. — V začasni odbor so bili izbrani gg. Ribnikar, Benedek, Inglič, Poženel in Kerne. Pravila so že sestavljena in se v kratkem predložijo. „Naprej!“ naj bo naša deviza!

Domače stvari.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) ne bode, kakor navadno, v soboto, temuč prihodnji petek, ker je v soboto predstava dramatičnega društva. Predsedoval bode g. Gustav Pirc, čital g. Anton Trstenjak.

— (Izvanredni občni zbor „Sokola“) bil je dobro obiskan. Pri prvi točki volitev staroste in podstaroste oddalo se je 73 volilnih listkov. Voljen je gospod Ivan Hribar starosto in gospod Srečko Noll podstarosto z vsemi oddanimi glasovi. — Mej raznimi nasveti sklene se, da odpošlje „Sokol“ svojemu častnemu članu vladiki Strossmayerju deputacijo čestitat k 50letnici njegovega svečeništva. Odrani so v to gg. Ivan Hribar, Oroslov Dolenec, Hugo Turk in Fran Hribar. Po še nekaterih drugih nasvetih in sklepih, zatvori podstarosta vsklikom vsega zbora „slava“ ravno izvoljenemu starosti zbor ter izraža željo, da bi „Sokoli“ vedno se v tako mnogobrojnem številu udeleževali, kadar jih kliče odbor, ker le tako bode postal „Sokol“ to, kar ima biti in kar zasluži po prestani dobi 25 let.

Zarujavelo lice Vasilija Ivanoviča je na lahno zarudelo.

— Ali se ne sramuješ, Evgenij... Kar je bilo, je prošlo. No rad priznavam pred njim, da sem imel v mladosti to strast — res je, a poplačal sem jo že dovolj! — Vender, kako je vroče! Dovolite, da sede k vama! Saj ne motim?

— Nikakor, odgovoril je Arkadij.

Vasilij Ivanovič sédel je stokaje na seno. — Najino sedanje ležišče, prijatelja moja, začel je — spomina me mojega vojaškega življenja. Mejpotna ležišča so tudi kje pa kje tako poleg stoga, in to je še dobro! — Vzdihnil je. Mnogo, mnogo sem izkusil v svojem življenju! Ako dovolita, povem vama na primer zanimiv dogodek izza kuge v Besarabiji.

— Radi katerega si dobil red sv. Vladimirja? prekinil ga je Bazarov... Vemo... vemo... Vender, čemu ga ne nosiš?

— Ali ti nisem rekel, da nimam predsodkov, zajecjal je Vasilij Ivanovič. (Ukazal si je bil stoprav na predvečer odrezati rudeči trak s suknje). In začel je pripovedovati dogodek o kugi. — Glejte? zaspal je, zašepetal je najedenkrat Arkadiju, kažoč na Bazarova in dobrodušno mežikajoč. — Evgenij! Ustani! pristavil je glasno. — Idimo jest!

(Dalje prih.)

— (Železnica Ljubljana-Kamnik) šla bi po sedanjem načrtu čez Domžale naravnost naprej v Kamnik. Mengeš bi torej ostal na strani. Ker se v Mengiš stekajo ceste iz celo zahodnje strani Kamniškega in Kranjskega okraja, obrnil se je občinski odbor Mengeški in ž njim mnogo občin do deželnega odbora s prošnjo, da naj bi se proga tako določila, da bi šla od Domžal v Mengeš in odtoč naprej v Kamnik. Deželni odbor je prošnjo izročil v uvaževanje konsorciju in jo ob jednom priporočal trgovinskemu ministerstvu.

— (Srbska akademija znanosti in umetnostij) imenovala je svojimi pravimi člani: dr. Fr. viteza Miklošiča in prof. dr. Ig. Jagića na Dunaji, prof. J. Bogišića v Odesi, arhimandrita Hilarija Ruvarca v Grgeteku in slikarja Jovanovića v Monakovem.

— (Beda v Kropi) Poročali smo že, da namerava vlada sklicati enkêto, ki se bode posvetovala o sredstvih, kako bi se dalo opomoči. K enkêti bodo povabljeni zastopniki deželnega odbora, trgovinske in obrtne zbornice, občinskega odbora Kropinskega, vodja kranjske industrijalne družbe, c. kr. obrtniški nadzornik in stavbeni svetnik v pokoji Fr. Potočnik. C. kr. okrajno glavarstvo v Radovljici pa bode poprej preiskavalo razmere Kropinskih delavcev in obrtnikov, da bode imela enkêta natančne podatke za svoje sklepe.

— (Mesarska zadruga v Ljubljani) je po mnogem prizadevanju načelnika gospod Frana Štruklja sedaj popolnem postavno urejena. Poleg mesarske zadruge mojstrov ima zadržno bolniško blagajnico in zadržno razsodiški odbor. Vse knjige in zapisniki so izključno v slovenskem jeziku. Mesarska zadruga šteje 24 velikih mesarjev, 6 „sušilcev“ in 72 malih mesarjev. Le malo število malih mesarjev se brani plačati upisnino, pa se bodo postavnim potom, če treba z rubežnijo prisilili, da bodo plačali. Pravilno izučeni pomočniki ima mesarski obrt v Ljubljani le 8, učencev se je po ustanovitvi zadruge upisalo od velikih mesarjev 15, od malih mesarjev 25, vkupe 40. Premoženja ima zadruga takov prvo leto že 552 gld. 70 kr., bolniška blagajnica mesarskih pomočnikov pa 175 gld. Vsi ti denarji so naloženi v kranjski hranilnici.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj sedmi večer v soboto 10. t. m. v hotelu „Goldene Ente“ i Riernerstrasse 4 v I. nadstropji. Čital bode g. I. Jereb svoj spis „Svatba“, ki je bil namenjen že prejšnjemu večeru. Začetek ob 8. uri. Ker se tudi za ta večer ne bodo razpošiljala še posebno vabila, vabijo se s tem na Dunaji živeči Slovenci, da se udeležijo v obilnem številu tega večera.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zboleli: 2 moška, 1 otrok. Ozdravela: 1 ženska. Umrli nobeden.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 36. snopič. Vsebina: „Zorko“ (konec), „Po velikem požaru. Slikal iz življenja dunajskega“ in „Nedolžen“ (5 prizorov).

— (Naključje ali osoda.) Znano je še morda čitateljem „Slov. Naroda“, da je bil pred nekaterimi meseci kancelist c. kr. mestno delegirane okrajne sodnije v Celji, Zöhrer, zavoljo hudodelstva poneverjenja uradnih denarjev obsojen na večletno ječo. Svoje nezvestobe je nadaljeval skoz več let in škoda je znašala nekaj tisoč goldinarjev. Rečeni kancelist je bil podrejen gospod dvornemu svetniku Heinricherju; a mi s tem nečemo reči, da ga kot predsednika sodnega dvora prve instance kako zanemarjenje nadzorovanja in vizitovanja zadene. Škoda dotičnikom še ni povrnjena in pri isti okrajni sodnji godilo se je zopet poneverjenje. Dijurnist Alojzij Lang je poneveril nekaj pupilarnega denarja pri c. kr. mestno deleg. okrajni sodnji v Celji in se nahaja sedaj v preiskovalnem zaporu zavoljo istega hudodelstva, kakor svoje dni kancelist Zöhrer. O izidu pravde bom Vam poročal. Čudno je to, da ima gosp. predsednik pri izbiranju podrejenega mu osebja pri napominani sodnji tako malo sreče, dočim zna, kakor je to paznim čitateljem Vašega lista znano, avskultante tako izborna razvrščevati in prideljevati, da ima — Celjska „vahterica“ svoje veselje. Je li to osoda ali — naključje?

— (V mestnem zastopu Zagrebškem) bila je preteklo soboto burna seja. Večina hotela je staviti dva predloga. Dosedanji podžupan gospod Crnadak hotel je predlagati, mestni zbor naj sklone adresu vladiki Strossmayerju, katero naj mu dne 19. t. m. izroči posebna deputacija ter ob jednom pri tej svečanosti zastopa mesto Zagreb. Po

drugem predlogu pa bi se bil imel Crnadak imenovati častnim meščanom. Ker nadžupan Sieber Crnadaku ni dovolil besede, ostavila je večina dvorano in zbor postal je nesklepčen. Za danes določena je nova seja. Na dnevnem redu je verifikacija volitev, katere ima potrditi odstopivši mestni zbor. Bode li začasni nadžupan Sieber tudi Crnadkov predlog tikajoč se adrese Strossmayerju, dal na dnevni red, nam ni znano, vsekako pa je razpor mej vlado in pristno narodno večino mestnega zbora oči-vesten.

— (Iz Tržiča) na Gorenjskem se nam piše: Dne 4. t. m. bil je v Dolini pri Tržiči ustreljen velik volk. Srečni lovec, ki ga je ubil, je Jakob Primožič, v čegar gostilni je volk na ogled. Isti volk klatil se je že dlje časa tu okrog in raztrgal 8 ovac in blizu 50 srn. Lovci napravili so bili nanj več večjih gonj, pa se je še le zdaj posrečilo, dobiti ga. Govoré, da se klati še drug volk po Gorenjskem.

— (Razpisano) je v Ljubljanskega finančnega ravnateljstva območji mesto komisarja finančne straže v X. razredu. Prošnje v tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 5. marca. Ravnokar priredil je „Localanzeiger“ posebno izdajo, prinašajočo jako ozbiljne vesti iz San Rema. Vsi zdravniki, ne izimši Mackenzie-ja so se prepričali, da je cesarjeva bolezen neozdravljiva in da vedno napreduje. Vse prizadevanje gre le na to, da se ohranijo telesne moči. Vprašanje, bi se li mogel cesarjevič prepeljati v Potsdam, se je živahno razpravljalo. Princ Viljem prinesel je nekda naročilo cesarjevo, naj se cesarjevič vrne domov, cesaričinja pa se je protivila tej želji, ker dr. Mackenzie odločno odsvetuje.

Carigrad 6. marca. Ivestje Havasovo: Včerašnji ministerski svet vsprejel ruski predlog, da se objavi Koburžana nezakonitost. Po ministerskega sveta sklepu se ima notifikacija odposlati bolgarski vladi. Sultan potrdil ministerskega sveta sklep in Porta je Stambulovu brzojavno naznanila nezakonitost Koburžanovo.

Narodno-gospodarske stvari.

Zakaj hirajo Ljubljanski drevoredi in kako jim pomagati?

(Konec.)

Velika večina našega drevja bi se sama rada pomladila, a ne puste ji tega. Skrbno odrezujejo vse poganjke iz spodnjih delov ter vzgojujejo krone v obliki dolgih metelj ali prekl, ki so gole in ne dajo nobene sence a imajo na vrhah polno cvetja. To se pravi nalašč delati, da drevo rodi čez sile svoje, da peša in da gre nepotrebno hitro h koncu.

Na desni strani glavnega drevoreda od železnice do Podturna naredili so šetalci stezo. Vsled hoje odkrite so tam korenine drevju in šetalci jih kvarijo. To je tudi velik vzrok hiranju in ob jednem dokaz o nesposobnostij sedanjega oskrbovalca tega drevoreda. Vsak preprost kmet mora vedeti, da lahke prisili prebujno rastoče drevo, ki neče roditi, da mu vender le rodi, ako odkrije za nekaj časa korenine. Če to ne pomaga, mora jih tudi nekoliko obsekati. V drevoredu je pa nasprotni slučaj. Tam hočemo imeti le bujno rast, ne pa plod zato je omenjena steza ob drevoredu njemu na veliko kvar.

Važni pogoj zdravju vsakega drevja, zlasti pa toliko občutljivega kot je divji kostanj, je na vse strani simetrična rast krone, ker le tedaj more krožiti sok enakomerno po deblu navzgor v veje in listje. Skoro vse drevje Ljubljanskih drevoredov ima nesimetrične krone, velika večina vej, ali pa kar vse, rastejo na jedni strani debla. Zato se pa vsak lahko sam prepriča, da so debela tistih dreves katera imajo močno nesimetrično krono, najslabša, da so na tisti strani, koder manka kroni vejevja bolehnata, da se suše, da manka lubadi in da na tisti strani trpe debela prihaja za mrazom. Vem, da je v drevoredu, kamor prihaja svetloba le od jedne strani, težko vzdrževati simetrijo, a z umno rezjo dá se vender mnogo doseči; vsaj pa toliko, da ostane drevje zdravo.

Drevje je po nekaterih mestih že toliko oslabelo, da bi tudi pravilno oskrbovanje sedaj že malo izdalo. Morali mu bodejo tudi pognojiti. Vem da bode marsikdo usta nategnil, ko bode to bral, češ, drevoredu hoče gnojiti. In vender je to zelo potrebno in se prav lahko izvrši. Tivolskemu glavnemu drevoredu morejo na obeh straneh t. j. ob travnikih pognojiti in sicer z dobro podelanem kompostom. Kompost je brez vsakega neprijetnega duha, morejo ga pa tudi s travo obsejati. Zraven tega bi pa kaj dobro storilo drevju, ako bi na strani (t. j. ob travniku) vsako leto malo zemljo zrahljali. Še celo „Zvezda“ dá se pognojiti z umetnim in v vodi raztopljenim gnojilom, katerega je mogoče koreninam

doliti, ne da bi se razdražile čutnice šetalcem. Strogo se je pa varovati rudninskega gnoja, kar ta pospešuje, plodovitost a zatira bujno rast.

Z ozirom na vse navedeno, obstaja naj oskrbjevanje dreva v Ljubljanskih drevoredov v sledečih opravilih:

1. Drevje je s pravilno rezjo pomlajati.
 2. Ves suh les je nemudno odstraniti do živega lesa in rane pravilno zamazati.
 3. Stranske steze ob Tivolskem drevoredu je strogo prepovedati.
 4. Koder je mogoče, naj se pognoji drevju.
- Glede obnovljenja drevoredov velja naj nastopno:

Mestno drevesnico je pravilno obdelovati, ne pa tako, kakor zdaj. Posebno strogo je paziti na to, da ni zaledinjena, da je brez plevela in v letu večkrat okopana. Podsajanje v drevesnici naj bo prepovedano in uvede naj se vanjo umno kolobarjenje. Sploh bi bilo na najboljši, sedanjo drevesnico pri Kolizeji opustiti. Kadar v drevoredu nadomestujejo stara drevesa z novimi, takrat naj pa naredijo veliko jamo, katero naj napolnijo s svežo prstjo in v to šele vsade mlado in rastno drevo brez vseh lišajev in brez mahovja. Rudeče cveteči kostanj za drevored ni raben, ker ima le pritično rast. Pa tudi od obeh vrst belih cvetočih kostanja, rabna je za drevored le vrsta s piramidalnimi kronami.

Ako mestni zbor ne verjame, da hirajo Ljubljanski drevoredi, spoznal bode to, kadar bo pozno, kajti, predno preteče 10 let, prepričan sem, bode vsaj gorenji del Tivolskega drevoreda obstoječ iz takih štorov, kakor je notranje drevje glavnega praterskega drevoreda na Dunaji. Naj pa skuša mestni zbor hiranje ustaviti sedaj ali pozneje nikdar ne bode tega dosegel z vrtnarskim pomočnikom, ki ga misli dati sedanjemu mestnemu vrtnarju. Pomočnik pomagal bode le vrtnarju drevje še dalje kosariti.

Ljubljanski javni nasadi so taki, da zaslužijo za oskrbnika vsestransko teoretično in praktično nabrazženega vrtnarja, katerega pa ni dobiti ne za letnih tri sto in tudi ne za šest sto goldinarjev.

Menim, da je lože prevzeti odgovornost drago plačnega, a dobrega vrtnarja, kakor pa za pokvarjene nasade.

G—c.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečeno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom

11 (31—3)

Za Levstikov spomenik.

V. izkaz.

Gospod Ivan Murnik v Ljubljani . . .	10	„	—
Fran Souvan v Ljubljani . . .	10	„	—
dr. Gregorič v Ljubljani . . .	5	„	—
J. Modic, župnik na Prihovi . . .	5	„	—
J. Vrhovnik, župnik v St. Gotardu . . .	2	„	—
J. Plantan, notar v Zatičini . . .	5	„	—
Dohodek veselice v St. Petru na Notranjskem . . .	15	„	34
Izkazanih . . .	228	„	—
Skupaj . . .	280	gld.	34 kr.

V Ljubljani, dne 4. marca 1888.

Odbor „Pisateljskega društva“.

Zahvala.

Slavna kranjska hranilnica v Ljubljani blagovolila je tukajšnjim revnim delavcem podpore 500 gld. veldušno podariti, kojo je gospod c. kr. okrajni glavar v Radovljici dne 23. svečana t. l. podpisane županstvu osebno izročil, da se razdeli mej revne, pomoči in podpore zares potrebne delavce, in to se je dne 25. svečana tudi že izvršilo.

V sveto dolžnost si štejem potom javnosti omenjenemu preblagotvornemu deželnemu denarnemu zavodu v svojem in v imenu vseh onih, katerim je bila omenjena neprizakovana obila podpora v delež, izrekat najudanejšo zahvalo.

Županstvo trga Krope,
dne 1. sušca 1888.

V. Klinar.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—245)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 3. marca.

Na Dunaji:	47,	75,	52,	81,	2.
V Gradci:	61,	82,	31,	12,	45.

Tuji:

Pri **Sionu**: Stingel, Reiter z Dunaja. — Wuršt iz Dola. — Gerkmann iz Kamnika. — Stangarski iz Struge. Pri **Mallci**: Fischer, Strohbach, Entremund, Schwarzer, Götzl Wachtel, Pischinger, Wind z Dunaja. — Saringer iz Linca. — Juritech iz Celovca. — Miklitz iz Radovljice. Pri **baavrskem dvoru**: Burgstaller iz Beljaka. — Schuhsler iz Luže. — Zetting iz Pulje.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. marca	7. zjutraj	728.1 mm.	—18.6° C	sl. vzh.	megla	
	2. popol.	728.2 mm.	—3.8° C	z. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	730.4 mm.	—3.4° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura — 8.6°, za 11.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 6. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 77.45	—	gld. 77.45
Srebrna renta	78.65	—	78.65
Zlata renta	107.60	—	107.65
5% marcna renta	92.60	—	92.45
Akcije narodne banke	856.—	—	856.—
Kreditne akcije	267.90	—	267.80
London	126.95	—	127.—
Srebro	—	—	—
Napol	10.04 1/2	—	10.04 1/2
C. kr. cekini	5.99	—	5.99
Nemške marke	62.30	—	62.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	2. kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163	80
Ogerska zlata renta 4%	—	95	95
Ogerska papirna renta 5%	—	82	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	—	127	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	177	50
Rudolfove srečke	10	20	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	98	25
Tramway-drust. velj. 170 gld. a v.	208	—	50

Prodajalnica,

že dolgo let obstoječa in na lepem kraju v Ljubljani se takoj v najem odda.

Kje — pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(176—1)

Visokočastito p. n. občinstvo!

Imam čast objaviti, da bodem ordinaral od sobote 9. t. m.

v hotelu „Stadt Wien“ št. 23, II. nadstr.,

od 1/2 10. ure do 1/2 1. ure dopoldne
in od 2. ure do 5. ure popoldne.

Dunaj, dne 3. marca 1888.

(171—2)

Z odličnim priklonom

AVGUST SCHWEIGER,
zobozdravnik.

Bouillon-Extract.

Gomolična dišava.
(Trüffel-Würze.)

Maggi's

Fine moke za juho.

Centralna zaloga: Wien, I.,
Jasomirgottstrasse 6.

Dobiva se v prodajalnicah delikates in kolonijalnega blaga ter v droguerijah.

(902—12)

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Perdan, Schussnig & Weber. — V Zagorji: Michelic, Iv. Müller, rudniška bratovska skladišča. — V Litiji: Ivan Waggonik.

Trpečim na živcih se najtopleje priporoča!

V 16. izdaji v nemščini, madjarščini, italijanščini, poljščini, francoščini, grščini in turščini izšla knjižura

Romana Weissmann-a: (174)

O živčnih boleznih in mrtvoudu,
kako se ga izogniti in ozdraviti,

se zastoni in franko dobiva na Dunaji pri J. Bretznerju & Co., knjigarna, I., Tegethofstrasse 8.

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedee in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-jl. lekarnji. (745—11)

Mlad mož (Čeh)

želi neposredno dopisovati z mlado Slovenko. — Blag. neanonimni dopisi s fotografijo pod „Čechie“ na administracijo tega lista. (167-2)

Št. 3767.

(160—3)

Razglas.

V zmislu §. 15. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dne 5. avgusta 1887. leta, dež. zak. št. 22) se javno uaznanja, da so

imeniki volilnih upravičencev

za letošnjo dopolnilno volitev občinskih svetovalcev sestavljeni in da se smejo od danes naprej 14 dni tukaj pregledavati in zoper nje ugovori ulagati. O pravočasno uloženi ugovorih razsojal bo občinski svet.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dné 1. sušca 1888.

Kupi se

(155—3)

konptvarska oprava s kaso vred.

Ponudbe: A. B. poste restante Ljubljana.

Priporoča se prodaja:

Matjanovo, po domače Žibrtovo mleko po najnižji ceni, in sicer pristno in na pol posneto, — zgoščeno (Schlagrahm), opresna in kislá smetana, kakor tudi surovo maslo. (162—3)

Jera Lipovšek,

branjevka na Kongresnem trgu št. 14.

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepujoča, ovira spridenie zob in odstranje smrdčo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepujoča in nareja zobe svetle in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (516—16)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsekemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoni razprava o varovanju zob in ust.

CACAO in ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—83)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštne povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne.“